

ת"פ 30591/01/18 - מדינת ישראל נגד ג'י אנד בי (אוליביר) בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 30591-01-18

לפני:

כב' השופטת דגית ויסמן

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאשה שניאור

-

הנאשמים:

1. ג'י אנד בי (אוליביר) בע"מ 2. יוסף יצחק אייזנברג
ע"י ב"כ עו"ד צבי קופר

החלטה

בפני בקשת הנאשמים לביטול הרשעתם, שניתנה על פי הודאתם בעובדות המפורטות בכתב האישום, בדיון מיום 23.1.20.

1. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי מתקיימות הנסיבות המצדיקות את ביטול ההרשעה. להלן יפורטו הנימוקים למסקנה זו.

2. על פי הדין, ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, 31.12.07; ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (1997); ע"פ (ארצי) 6291-05-10 א. **כפיר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל**, 31.1.12, להלן - פרשת כפיר; ע"פ (ארצי) 33112-09-15 **מדינת ישראל - זלקינד**, 5.7.17; ע"פ (ארצי) 2153-12-18 **גוז - מדינת ישראל**, 13.2.19).

בפרשת כפיר חזר בית הדין הארצי על התנאים להימנעות מהרשעה:

"קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה: האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין בין האינטרסים הציבוריים

הרלוונטיים וביניהם הצורך בהתרעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שיוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה."

3. בבחינת שני התנאים להימנעות מהרשעה, יש לציין כי הנאשמים הורשעה בעבירות לפי חוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958 - אי העברת סכומים שנוכו משכרן של עובדות לקרן הפנסיה, ואלו נמצאות בליבת משפט העבודה המגן. על החומרה המיוחדת לאי העברת דמי גמולים לקרן הפנסיה ניתן ללמוד כי במשפט האזרחי, מדובר באחד המקרים המצדיקים חריגה מהכלל של עקרון האישיות המשפטית הנפרדת של התאגיד והרמת מסך התאגיד (ע"ע (ארצי) 1137/02 **אדיב - החברה לפיתוח ולמלונאות רחביה בע"מ**, 19.1.03; ע"ע (ארצי) 129/10 **זונשיין - G.S.S ג'ניוס סאונד סיסטם בע"מ**, 31.10.11).

על כן בהיבט של האינטרס הציבורי, אין מקום לביטול ההרשעה.

4. גם בבחינת עניינים של הנאשמים, במיוחד הנאשם מס' 2 שלגביו ניתן תסקיר שירות המבחן, אין מקום להיעתר לבקשתו. זאת מאחר שעל פי התסקיר, לנאשם תפיסה שטחית של חומרת העבירה שביצע, הוא מתקשה להכיר בפגיעה שהסב ומקבל אחריות פורמלית בלבד, תוך שהוא מבטא עמדה קורבנית. היינו, אין הפנמה של חומרת המעשים, אלא בעיקר חשש מהשלכות ההרשעה על הנאשם.

5. הנאשמים הפנו לחוות דעת שנינתה בהליך אחר, לפיה לטענתם על פי הדין הגרמני הרשעה לא תאפשר לנאשם לפעול בגרמניה. גם אם אתעלם מהעובדה כי נותן חוות הדעת לא התייצב להיחקר בחקירה נגדית על חוות דעתו, הרי שמעיון בה עולה כי היא ניתנה במסגרת הליך פלילי אחר שבו נדונו אישום שונים לחלוטין מהאישומים נשוא הליך זה. ממילא אין באותה חוות דעת כל התייחסות לאישומים נשוא הליך זה. על כן אין בהצגת חוות הדעת לשנות את המסקנה לגבי דחיית הבקשה לביטול ההרשעה.

6. סוף דבר - הבקשה לביטול הרשעה נדחית.

בהתאם להסכמת הצדדים, הטיעונים לעונש יוגשו בכתב.

טיעוני המאשימה יוגשו בתוך 30 ימים מהיום וטיעוני הנאשמים יוגשו בתוך 30 ימים מקבלת טיעוני המאשימה.

כל צד ימציא טיעוניו ישירות למשנהו.

7. עיון - 1.12.21.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, (31 אוקטובר 2021), בהעדר הצדדים
ותישלח אליהם.